

26. MAREC / Popolcová streda

Evanjelium podľa Matúša – Mt 6, 1-6. 16-18

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali, lebo nebudete mať odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach.“

Keď teda dávaš almužnu, nevytrubuj pred sebou, ako to robia pokrytci v synagógach a po uliciach, aby ich ľudia chválili. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu.

Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí pravá, aby tvoja almužna zostala skrytá. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.

A keď sa modlíte, nebuďte ako pokrytci, ktorí sa radi postojacky modlievajú v synagógach a na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu.

Ale keď sa ty ideš modliť, vojdí do svojej izby, zatvor za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.

A keď sa postíte, nebuďte zamračení ako pokrytci. Znetvorujú si tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu.

Keď sa ty postíš, pomaž si hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.“

27. MAREC / Štvrtok po Popolcovej strede

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 9, 22-25

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Syn človeka musí mnoho trpieť, starší, veľkňazi a zákonníci ho zavrhnú, zabijú ho, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.“

A všetkým povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho.“

Veď čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a seba samého by stratil alebo poškodil?!“

28. MAREC / Piatok po Popolcovej strede

Evanjelium podľa Matúša – Mt 9, 14-15

K Ježišovi prišli Jánovi učeníci a hovorili: „Prečo sa my a farizeji často postíme, a tvoji učeníci sa nepostia?“

Ježiš im povedal: „Vari môžem svadobní hostia smútiť, kým je ženích s nimi? No prídu dni, keď im ženícha vezmú; potom sa budú postiť.“

29. MAREC / Sobota po Popolcovej strede

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 5, 27-32

Ježiš videl na mýtnici sedieť mýtnika menom Léviho a povedal mu: „Poď za mnou!“ On vstal, opustil všetko a išiel za ním.

Lévi mu urobil vo svojom dome veľkú hostinu. A bol tam veľký zástup mýtnikov a iných, ktorí s nimi stolovali.

Farizeji a ich zákonníci šomrali a hovorili jeho učeníkom: „Prečo jete a pijete s mýtnikmi a hriešnikmi?“

Odpovedal im Ježiš: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali.“

2. MAREC / Pondelok po 1. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 25, 31-46

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. Ovce si postaví sprava a capov zľava.

Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: ‚Podďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som počestný a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.‘

Vtedy mu spravodliví povedia: ‚Pane, a kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? Kedy sme ťa videli ako počestného a pritúlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?‘

Kráľ im odpovie: ‚Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.‘

Potom povie aj tým, čo budú zľava: ‚Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovej a jeho anjelom! Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; bol som počestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.‘

Vtedy mu aj oni povedia: ‚Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako počestného, alebo nahého, alebo chorého, alebo vo väzení a neposlúžili sme ti?‘ Vtedy im on odpovie: ‚Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.‘

A pôjdu títo do večného trápenia, kým spravodliví do večného života.“

3. MAREC / Utorok po 1. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 6, 7-15

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Nenapodobňujte ich; veď váš Otec vie, čo potrebujete, prv, ako by ste ho prosili.

Vy sa budete modliť takto: Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa tvoje meno, príď tvoje kráľovstvo, buď tvoja vôľa, ako v nebi tak i na zemi.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes. A odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom. A neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás Zlého.

Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj váš nebeský Otec vám odpustí. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy.“

4. MAREC / Streda po 1. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 11, 29-32

Keď sa schádzali zástupy, začal Ježiš hovoriť: „Toto pokolenie je zlé pokolenie. Žiada znamenie, ale znamenie nedostane, iba ak znamenie Jonášovo. Lebo ako bol Jonáš znamením pre Ninivčanov, tak bude aj Syn človeka pre toto pokolenie.

Kráľovná z juhu vystúpi na súde proti mužom tohto pokolenia a odsúdi ich; lebo ona z končín zeme prišla počúvať Šalamúnovu múdrosť – a tu je niekto väčší ako Šalamún.

Mužovia z Ninive vystúpia na súde proti tomuto pokoleniu a odsúdia ho; lebo oni sa kajali na Jonášovo kázanie – a tu je predsa niekto väčší ako Jonáš.“

5. MAREC / Štvrtok po 1. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 7, 7-12

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria. Alebo je medzi vami človek, čo by podal synovi kameň, keď ho prosí o chlieb? Alebo keby pýtal rybu, čo by mu dal hada?

Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom; o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia.

Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. Lebo to je Zákon i Proroci.“

6. MAREC / Piatok po 1. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 5, 20-26

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov, nevojdete do nebeského kráľovstva.

Počuli ste, že otcom bolo povedané: ‚Nezabiješ!‘ Kto by teda zabil, pôjde pred súd.

No ja vám hovorím: Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá. Kto svojmu bratovi povie: ‚Hlupák,‘ pôjde pred veľradu. A kto mu povie: ‚Ty bohapustý blázon,‘ pôjde do pekelného ohňa.

Keď teda prinášaš dar na oltár a tam si spomenieš, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom a choď sa najprv zmieriť so svojím bratom; až potom príď a obetuj svoj dar.

Pokonaj sa včas so svojím protivníkom, kým si s ním na ceste, aby ťa protivník nevydal sudcovi a sudca strážnikovi a aby ťa nevrhli do väzenia. Veru, hovorím ti: Nevyjdeš odtiaľ, kým nezaplatíš do ostatného haliera.“

7. MAREC / Sobota po 1. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 5, 43-48

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Počuli ste, že bolo povedané: ‚Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť svojho nepriateľa.‘

Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Veď on dáva slnku vychádzať nad zlých i dobrých a posiela dážď na spravodlivých i nespravodlivých.

Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Vari to nerobia aj mýtnici? A ak pozdravujete iba svojich bratov, čo zvláštne robíte? Nerobia to aj pohania?

Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“

9. MAREC / Pondelok po 2. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 6, 36-38

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec! Nesúďte a nebudete súdení. Neodsudzujte a nebudete odsúdení!

Odpúšťajte a odpustí sa vám. Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona.

Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám.“

10. MAREC / Utorok po 2. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 23, 1-12

Ježiš povedal zástupom i svojim učeníkom: „Zákonníci a farizeji zasadli na Mojžišovu stolicu. Preto robte a zachovávajte všetko, čo vám povedia, ale podľa ich skutkov nerobte: lebo hovoria, a nekonajú. Viažu ťažké až neúnosné bremená a kladú ich ľuďom na plecía, ale sami ich nechcú ani prstom pohnúť.

Všetko, čo robia, konajú iba preto, aby ich ľudia videli: rozširujú si modlitebné remienky a zväčšujú strapce na šatách, radi majú popredné miesta na hostinách, prvé stolice v synagógach, pozdravy na uliciach a keď ich ľudia oslovujú Rabbi.

Vy sa nedávajte volať Rabbi, lebo len jeden je váš Učiteľ, vy všetci ste bratia. Ani Otcom nevolajte nikoho na zemi, lebo len jeden je váš Otec, ten nebeský. Ani sa nedávajte volať Učiteľmi, lebo len jediný je váš Učiteľ, Kristus. Kto je medzi vami najväčší, bude vaším služobníkom. Kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“

11. MAREC / Streda po 2. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 20, 17-28

Keď Ježiš vystupoval do Jeruzalema, vzal si osve dvanástich učeníkov a cestou im hovoril: „Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť a vydajú pohanom, aby ho vysmiali, zbičovali a ukrižovali, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.“

Vtedy k nemu pristúpila matka Zebedejových synov so svojimi synmi, poklonila sa a o čosi ho prosila.

On sa jej opýtal: „Čo chceš?“

Vravela mu: „Povedz, aby títo moji dvaja synovia sedeli v tvojom kráľovstve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici.“

Ježiš odpovedal: „Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý mám ja piť?“

Oni mu vraveli: „Môžeme.“

On im povedal: „Môj kalich budete piť, ale dať niekomu sedieť po mojej pravici alebo ľavici nepatrí mne; to dostanú tí, ktorým to pripravil môj Otec.“

Keď to počuli ostatní desiat, namrzeli sa na oboch bratov. Ježiš ich zavolať k sebe a povedal: „Viete, že vládcovia národov panujú nad nimi a mocnári im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vaším služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vaším sluhom.

Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“

12. MAREC / Štvrtok po 2. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 16, 19-31

Ježiš povedal farizejom: „Bol istý bohatý človek. Obliekal sa do purpuru a kmentu a deň čo deň prepychovo hodoval. Pri jeho bráne líhal akýsi žobrák, menom Lazár, plný vredov. Túžil nasýtiť sa z toho, čo padalo z boháčovho stola, a len psy prichádzali a lízali mu vrede.

Keď žobrák umrel, anjeli ho zniesli do Abrahámovho lona. Zomrel aj boháč a pochovali ho. A keď v pekle v mukách pozdvihol oči, zďaleka videl Abraháma a Lazára v jeho lone. I zvolal: „Otec Abrahám, zľutuj sa nad mnou a pošli Lazára, nech si namočí aspoň koniec prsta vo vode a zvlaží mi jazyk, lebo sa hrozne trápim v tomto plameni!“

No Abrahám povedal: „Synu, spomeň si, že si dostal všetko dobré za svojho života a Lazár zasa iba zlé. Teraz sa on tu teší a ty sa trápiš. A okrem toho je medzi nami a vami veľká priepasť, takže nik – čo ako by chcel – nemôže prejsť odtiaľto k vám ani odtiaľ prekročiť k nám.“

Tu povedal: „Prosím ťa, Otče, pošli ho do domu môjho otca. Mám totiž piatich bratov; nech ich zaprisahá, aby sa nedostali aj oni na toto miesto múk.“

Abrahám mu odpovedal: „Majú Mojžiša a Prorokov, nech ich počúvajú.“

Ale on vrazil: „Nie, otec Abrahám. Ak príde k nim niekto z mŕtvych, budú robiť pokánie.“

Odpovedal mu: „Ak nepočúvajú Mojžiša a Prorokov, neuveria, ani keby niekto z mŕtvych vstal.““

13. MAREC / Piatok po 2. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 21, 33-43. 45-46

Ježiš povedal veľkňazom a starším ľudu: „Počujte iné podobenstvo: Istý hospodár vysadil vinicu. Obohnal ju plotom, vykopal v nej lis a postavil vežu. Potom ju prenajal vinohradníkom a odcestoval.

Keď sa priblížil čas oberačky, poslal k vinohradníkom svojich sluhov, aby prevzali jeho diel úrody. Ale vinohradníci jeho sluhov pochytili; jedného zbili, iného zabili, ďalšieho ukameňovali.

Znova poslal iných sluhov, viac ako predtým, ale aj s nimi urobili podobne.

Napokon k nim poslal svojho syna, lebo si povedal: „K môjmu synovi budú mať úctu.“

Ale keď vinohradníci zazreli syna, povedali si: „To je dedič. Podťte, zabime ho a jeho dedičstvo bude naše!“ Chytili ho, vyvliekli z vinice a zabili.

Keď potom príde pán vinice, čo urobí tým vinohradníkom?“

Odpovedali mu: „Zlých bez milosti zahubí a vinicu prenajme iným vinohradníkom, ktorí mu budú načas odovzdávať úrodu.“

Ježiš im povedal: „Nikdy ste nečítali v Písme: „Kameň, čo staviteľia zavrhli, stal sa kameňom uholným. To sa stalo na pokyn Pána; vec v našich očiach obdivuhodná“

Preto vám hovorím: Vám sa Božie kráľovstvo vezme a dá sa národu, ktorý bude prinášať úrodu.“

Keď veľkňazi a farizeji počuli tieto jeho podobenstvá, vybadali, že hovorí o nich. A chceli ho zajať, len sa báli zástupov, lebo ony ho pokladali za proroka.

14. MAREC / Sobota po 2. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 15, 1-3. 11-32

K Ježišovi sa približovali všetci mýtnici a hriešnici a počúvali ho. Farizeji a zákonníci šomrali: „Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi.“

Preto im povedal toto podobenstvo: „Istý človek mal dvoch synov. Mladší z nich povedal otcovi: „Otec, daj mi časť majetku, ktorá mi patrí.“ A on im rozdelil majetok. O niekoľko dní si mladší syn všetko zobral, odcestoval do ďalekého kraja a tam svoj majetok hýrivým životom premárnil.

Keď všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trieť núdzu. Išiel teda a uchytil sa u istého obyvateľa tej krajiny a on ho poslal na svoje hospodárstvo svine pásť. I túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale nik mu ich nedával.

Vstúpil teda do seba a povedal si: ‚Koľko nádenníkov u môjho otca má chleba nazvyš, a ja tu hyniem od hladu. Vstanem, pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.‘ I vstal a šiel k svojmu otcovi.

Ešte bol ďaleko, keď ho zazrel jeho otec, a bolo mu ho ľúto. Pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho.

Syn mu povedal: ‚Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom.‘

Ale otec povedal svojim sluhom: ‚Rýchlo prineste najlepšie šaty a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! Privedte vykrmené teľa a zabite ho. Jedzme a veselo hodujme, lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.‘ A začali hodovať.

Jeho starší syn bol práve na poli. Keď sa vracal a približoval sa k domu, počul hudbu a tanec. Zavolať si jedného zo sluhov a pýtal sa, čo sa deje. Ten mu povedal: ‚Prišiel tvoj brat a tvoj otec zabil vykrmené teľa, lebo sa mu vrátil zdravý.‘

On sa však nahneval a nechcel vojsť. Vyšiel teda otec a začal ho prosiť.

Ale on odpovedal otcovi: ‚Už toľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvoj príkaz, a mne si nikdy nedal ani kozliatko, aby som sa zabavil so svojimi priateľmi. No keď prišiel tento tvoj syn, čo ti prehýril majetok s neviestkami, pre neho si zabil vykrmené teľa.‘

On mu na to povedal: ‚Syn môj, ty si stále so mnou a všetko, čo ja mám, je tvoje. Ale patrilo sa hodovať a radovať sa, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.‘“

16. MAREC / Pondelok po 3. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 4, 24-30

Keď Ježiš prišiel do Nazareta, povedal ľudu v synagóge: „Veru, hovorím vám: Ani jeden prorok nie je vzácný vo svojej vlasti. Ale vravím vám pravdu: Mnoho vdov bolo v Izraeli za dní Eliáša, keď sa zavrelo nebo na tri roky a šesť mesiacov a nastal veľký hlad po celej krajine. A ani k jednej z nich nebol poslaný Eliáš, iba k onej vdove do Sarepty v Sidone.

A mnoho malomocných bolo v Izraeli za proroka Elizea, a ani jeden z nich nebol očistený, iba Sýrčan Námán.“

Keď to počuli, všetkých v synagóge zachvátil hnev. Vstali, vyhnali ho z mesta a viedli ho až na zráz vrchu, na ktorom bolo ich mesto postavené, a odtiaľ ho chceli zhodiť. Ale on prešiel pomedzi nich a odišiel.

17. MAREC / Utorok po 3. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 18, 21-35

Peter pristúpil k Ježišovi a povedal mu: „Pane, koľko rás mám odpustiť svojmu bratovi, keď sa proti mne prehreší? Azda sedem rás?“

Ježiš mu odpovedal: „Hovorím ti: Nie sedem rás, ale sedemdesiatsedem rás.

Preto sa nebeské kráľovstvo podobá kráľovi, ktorý sa rozhodol vyúčtovať so svojimi sluhami. Keď začal účtovať, priviedli mu jedného, ktorý bol dlžen desaťtisíc talentov. Ale pretože nemal skadiaľ vrátiť, pán rozkázal predať jeho aj jeho ženu aj deti i všetko, čo mal, a dlh splatiť.

Vtedy mu sluha padol k nohám a na kolenách ho prosil: ‚Pozhovej mi a všetko ti vrátim.‘ A pán sa nad sluhom zľutoval, prepustil ho a odpustil mu aj dlžobu.

No len čo ten sluha vyšiel, stretol sa so svojim spolusluhom, ktorý mu dlhoval sto denárov. Chytil ho pod krk a kričal: ‚Vráť, čo mi dlhuješ!‘

Jeho spolusluha mu padol k nohám a prosil ho: ‚Pozhovej mi a dlžobu ti splatím.‘ On však nechcel, ale odišiel a vrhol ho do žalára, kým dlh nesplatí.

Keď jeho spolusluhovia videli, čo sa stalo, veľmi sa zarmútili. Išli a rozpovedali svojmu pánovi všetko, čo sa stalo. A tak si ho pán predvolal a povedal mu: ‚Zlý sluha, ja som ti odpustil celú dlžobu, pretože si ma prosil. Nemal si sa teda aj ty zľutovať nad svojim spolusluhom, ako som sa ja zľutoval nad tebou?‘ A rozhnevaný pán ho vydal mučiteľom, kým nesplatí celú dlžobu.

Tak aj môj nebeský Otec urobí vám, ak neodpustíte zo srdca každý svojmu bratovi.“

18. MAREC / Streda po 3. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Matúša – Mt 5, 17-19

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Nemyslite si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov; neprišiel som ich zrušiť, ale naplniť.

Veru, hovorím vám: Kým sa nepominie nebo a zem, nepominie sa ani jediné písmeno, ani jediná čiarka zo Zákona, kým sa všetko nesplní.

Kto by teda zrušil jediné z týchto prikázaní, čo aj najmenšie, a tak by učil ľudí, bude v nebeskom kráľovstve najmenší. Ale kto ich zachová a tak bude aj učiť, ten bude v nebeskom kráľovstve veľký.“

19. MAREC / Svätého Jozefa, ženícha Panny Márie

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 2, 41-51a

Ježišovi rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Keď mal dvanásť rokov, tiež išli, ako bývalo na sviatky zvykom.

A keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nebadali. Nazdávali sa, že je v sprievode.

Prešli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali.

Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami.

Keď ho zazreli, strpili od údivu a Matka mu povedala: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!“

On im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril.

Potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný.

20. MAREC / Piatok po 3. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Marka – Mk 12, 28b-34

Jeden zo zákonníkov pristúpil k Ježišovi a spýtal sa ho: „Ktoré prikázanie je prvé zo všetkých?“

Ježiš odpovedal: „Prvé je toto: ‚Počuj, Izrael, Pán, náš Boh, je jediný Pán. Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!‘ Druhé je toto: ‚Milovať budeš svojho bližneho ako seba samého!‘ Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto, niet.“

Zákonník mu vravel: „Dobre, Učiteľ, správne si povedal: ‚Jediný je a okrem neho iného niet; a milovať ho z celého srdca, z celého rozumu a z celej sily‘ a ‚milovať bližneho ako seba samého‘ je viac ako všetky zápalné a ostatné obety.“

Keď Ježiš videl, že odpovedal rozumne, povedal mu: „Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“ A už sa ho nik neodvážil vypytovať.

21. MAREC / Sobota po 3. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 18, 9-14

Tým, čo si namýšľali, že sú spravodliví, a ostatnými pohrdali, povedal Ježiš toto podobenstvo: „Dvaja ľudia vstúpili do chrámu modliť sa. Jeden bol farizej, druhý mýtnik.

Farizej sa postavil a takto sa v sebe modlil: ‚Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodlivci, cudzoložníci alebo aj ako tento mýtnik. Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám.‘

Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do prs a hovoril: ‚Bože, buď milostivý mne hriešnemu.‘

Hovorím vám: Tento odišiel domov ospravedlnený, a nie tamten. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“

23. MAREC / Pondelok po 4. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 4, 43-54

Ježiš odišiel zo Samárie do Galiley. Lebo sám Ježiš sa osvedčil, že vo svojej vlasti prorok nemá úctu. Keď prišiel do Galiley, Galilejčania ho uvítali, lebo videli všetko, čo urobil cez sviatky v Jeruzaleme. Aj oni tam boli na sviatky.

Prišiel teda znova do Kány Galilejskej, kde premenil vodu na víno. Bol tam istý kráľovský úradník, ktorý mal v Kafarnaume chorého syna. Ako počul, že Ježiš prišiel z Judey do Galiley, vybral sa k nemu a prosil ho, aby šiel uzdraviť jeho syna, ktorý už umieral. Ježiš mu povedal: „Ak nevidíte znamenia a divy, neveríte.“

Kráľovský úradník mu hovoril: „Pane, pod', kým mi dieťa neumrie!“

Ježiš mu povedal: „Chod', tvoj syn žije!“ On uveril Ježišovmu slovu a šiel.

Ešte bol na ceste, keď mu prišli sluhovia naproti a hovorili, že jeho dieťa žije. Pýtal sa ich, koľko hodín bolo, keď sa mu uľavilo. Povedali mu: „Včera o jednej popoludní mu prestala horúčka.“ Tu otec poznal, že to bolo práve v tú hodinu, keď mu Ježiš povedal: „Tvoj syn žije.“ A uveril on i celý jeho dom.

Toto bolo už druhé znamenie, ktoré urobil Ježiš, keď prišiel z Judey do Galiley.

24. MAREC / Utorok po 4. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 5, 1-3. 5-16

Boli židovské sviatky a Ježiš vystupoval do Jeruzalema. V Jeruzaleme pri Ovčej bráne je rybník, hebrejsky zvaný Betsata, a pri ňom päť stĺporadií. V nich ležalo množstvo chorých, slepých, chromých a ochrnutých.

Bol tam aj istý človek, chorý už tridsaťosem rokov. Keď ho tam videl Ježiš ležať a zvedel, že je už dlho chorý, povedal mu: „Chceš ozdraviť?“

Chorý mu odpovedal: „Pane, nemám človeka, čo by ma spustil do rybníka, keď sa zvíří voda. A kým sa ta sám dostanem, iný ma predíde.“

Ježiš mu vravel: „Vstaň, vezmi si lôžko a chod'!“ A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil.

No v ten deň bola sobota, preto Židia hovorili uzdravenému: „Je sobota, nesmieš nosiť lôžko!“

Ale on im odvetil: „Ten, čo ma uzdravil, mi povedal: ‚Vezmi si lôžko a chod'!‘“

Pýtali sa ho: „A kto je ten človek, čo ti povedal: ‚Vezmi a chod'?‘“

Ale uzdravený nevedel, kto je to, lebo Ježiš sa vzdialil spomedzi zástupu, čo sa zišiel na tom mieste.

Neskôr ho Ježiš našiel v chráme a povedal mu: „Hľa, ozdravel si, už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo horšie.“

A ten človek šiel povedať Židom, že ho to Ježiš uzdravil. A Židia Ježiša prenasledovali za to, že robil takéto veci v sobotu.

25. MAREC / Zvestovanie Pána

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 1, 26-38

Boh poslal anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bolo Mária.

Anjel prišiel k nej a povedal: „Zdravas', milosti plná, Pán s tebou.“ Ona sa nad jeho slovami zarazila a rozmýšľala, čo znamená takýto pozdrav.

Anjel jej povedal: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. Pán, Boh, mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kraľovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca.“

Mária povedala anjelovi: „Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám?“

Anjel jej odpovedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn. Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné.“

Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Anjel potom od nej odišiel.

26. MAREC / Štvrtok po 4. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 5, 31-47

Ježiš povedal Židom: „Ak vydávam svedectvo o sebe len ja sám, moje svedectvo nie je pravdivé. Ale je niekto iný, čo svedčí o mne, a ja viem, že svedectvo, ktoré vydáva o mne, je pravdivé.

Vy ste poslali k Jánovi a on vydal svedectvo pravde. Lenže ja neprijímam svedectvo od človeka, ale toto hovorím preto, aby ste vy boli spasení. On bol lampa, ktorá horí a svieti, a vy ste sa chceli chvíľu veseliť v jeho svetle.

Ja mám väčšie svedectvo, ako je Jánovo: skutky, ktoré mi dal vykonať Otec. Tieto skutky, ktoré konám, svedčia o mne, že ma poslal Otec. A sám Otec, ktorý ma poslal, vydal o mne svedectvo.

Vy ste nikdy nepočuli jeho hlas, ani jeho tvár ste nevideli a jeho slovo neostáva vo vás, lebo neveríte tomu, ktorého on poslal.

Skúmate Písma, lebo si myslíte, že v nich máte večný život, a práve ony svedčia o mne. Lenže vy nechcete prísť ku mne, aby ste mali život.

Slávu od ľudí neprijímam. Ale vás poznám, že nemáte v sebe Božiu lásku.

Ja som prišiel v mene môjho Otca, a neprijímate ma. Keby prišiel niekto iný v svojom vlastnom mene, toho by ste prijali.

Ako môžete veriť vy, ktorí sa navzájom oslavujete, a nehľadáte slávu, ktorú dáva len Boh?!

Nemyslite si, že ja budem na vás u Otca žalovať. Iný na vás žaluje: Mojžiš, do ktorého skladáte svoju nádej. Lenže keby ste verili Mojžišovi, verili by ste aj mne, lebo on o mne písal. Ale ak neveríte tomu, čo on napísal, ako uveríte mojim slovám?!“

27. MAREC / Piatok po 4. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 7, 1-2. 10. 25-30

Ježiš chodil po Galileji; nechcel ísť do Judey, lebo Židia ho chceli zabiť. Boli však blízko židovské sviatky Stánkov.

Ale keď jeho bratia odišli na sviatky, išiel aj on, no nie verejne, lež akoby potajomky.

Tu niektorí Jeruzalemčania hovorili: „Nie je to ten, čo ho chcú zabiť? Pozrite, hovorí verejne a nič mu nevravia. Vari sa už aj poprední muži presvedčili, že on je Mesiáš? Lenže o tomto vieme, odkiaľ je, ale keď príde Mesiáš, nik nebude vedieť, odkiaľ je.“

A Ježiš učil v chráme a zvolal: „Aj ma poznáte, aj odkiaľ som, viete. A neprišiel som sám od seba, ale pravdivý je ten, ktorý ma poslal a vy ho nepoznáte. Ja ho poznám, lebo som od neho a on ma poslal.“

Preto ho chceli chytiť, ale nik nepoložil naň ruky, lebo ešte neprišla jeho hodina.

28. MAREC / Sobota po 4. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 7, 40-53

Keď počuli Ježišove slová, niektorí zo zástupu hovorili: „Toto je naozaj prorok.“ Druhí tvrdili: „Mesiáš je to.“ Ale iní namietali: „Vari z Galiley príde Mesiáš?! A nehovorí Písmo: ‚Mesiáš príde z Dávidovho potomstva, z mestečka Betlehem, odkiaľ bol Dávid?!‘“ A tak nastala preňho v zástupe roztržka.

Niektorí z nich chceli ho aj chytiť, ale nik nepoložil naň ruky. Sluhovia sa vrátili k veľkňazom a farizejom a oni sa ich pýtali: „Prečo ste ho neprivedli?“

Sluhovia odpovedali: „Nikdy tak človek nehovoril.“

Farizeji im vraveli: „Aj vy ste sa dali zviest? Vari uveril v neho niektorý z popredných mužov alebo farizejov? A tento zástup, ktorý nepozná zákon, je prekliaty.“

Jeden z nich, Nikodém, ten, čo predtým prišiel k Ježišovi, im povedal: „Odsúdi náš zákon človeka prv, ako by ho vypočul a zistil, čo urobil?“

Odvrávali mu: „Nie si aj ty z Galiley?! Skúmaj a uvidíš, že z Galiley prorok nepovstane.“ A všetci sa vrátili domov.

30. MAREC / Pondelok po 5. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 8, 1-11

Ježiš odišiel na Olivovú horu. Ale zavčas ráno sa vrátil do chrámu a všetok ľud sa hrnul k nemu. Sadol si a učil ich.

Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju do prostriedku a povedali mu: „Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve. Mojžiš nám v zákone nariadil takéto ženy ukameňovať. Čo povieš ty?“ Ale to hovorili, aby ho pokúšali a mohli ho obžalovať.

Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. Ale keď sa ho neprestávali vypytovať, vzpriamril sa a povedal im: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.“ A znovu sa zohol a písal po zemi. Ako to počuli, jeden po druhom – počnúc staršími – sa vytrácali, až zostal sám so ženou, čo stála v prostriedku.

Ježiš sa vzpriamril a opýtal sa jej: „Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“

Ona odpovedala: „Nik, Pane.“

A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Choď a už nehreš!“

31. MAREC / Utorok po 5. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 8, 21-30

Ježiš povedal farizejom: „Odchádzam a budete ma hľadať, ale zomriete vo svojom hriechu. Kam ja idem, tam vy prísť nemôžete.“

Židia si hovorili: „Vari sám seba zabije, že vraví: ‚Kam ja idem, tam vy prísť nemôžete?‘“

On im povedal: „Vy ste zdola, ja som zhora. Vy ste z tohto sveta, ja nie som z tohto sveta. Preto som vám povedal, že zomriete vo svojich hriechoch. Lebo ak neuveríte, že Ja Som, zomriete vo svojich hriechoch.“

Pýtali sa ho teda: „Kto si ty?“

Ježiš im odpovedal: „Od počiatku to, čo vám hovorím. Mám o vás veľa čo povedať a súdiť. Ale ten, ktorý ma poslal, je pravdivý, a ja hovorím svetu to, čo som počul od neho.“ Nerozumeli, že im hovorí o Otcovi.

Ježiš im teda povedal: „Keď vyzdvihnete Syna človeka, poznáte, že Ja Som a že nič nerobím sám od seba, ale hovorím tak, ako ma naučil Otec. A ten ktorý ma poslal, je so mnou. Nenechal ma samého, lebo ja vždy robím, čo sa páči jemu.“

Keď to hovoril, mnohí uverili v neho.

1. APRÍL / Streda po 5. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 8, 31-42

Ježiš povedal Židom, ktorí mu uverili: „Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“

Odpovedali mu: „Sme Abrahámovo potomstvo a nikdy sme nikomu neotročili. Akože hovoríš: ‚Budete slobodní?!‘“

Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrok. A otrok neostáva v dome navždy; navždy ostáva syn. Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.

Viem, že ste Abrahámovo potomstvo; a chcete ma zabiť, lebo sa moje slovo vo vás neujíma.

Ja hovorím o tom, čo som videl u Otca. Aj vy robíte to, čo ste počuli od otca.“

Odpovedali mu: „Naším otcom je Abrahám.“

Ježiš im povedal: „Keby ste boli Abrahámovými deťmi, robili by ste skutky Abrahámove. No vy ma chcete zabiť – človeka, ktorý vám povedal pravdu, čo som počul od Boha. To Abrahám nerobil. Vy robíte skutky svojho otca.“

Povedali mu: „My sme sa nenarodili zo smilstva; máme len jedného otca, Boha.“

Ježiš im odvetil: „Keby bol vaším otcom Boh, milovali by ste ma, lebo ja som z Boha vyšiel a od neho prichádzam. Neprišiel som sám od seba, ale on ma poslal.“

2. APRÍL / Štvrtok po 5. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 8, 51-59

Ježiš povedal Židom: „Veru, veru, hovorím vám: Kto zachová moje slovo, neuvidí smrť naveky.“

Židia mu povedali: „Teraz už vieme, že si posadnutý zlým duchom. Abrahám zomrel aj proroci, a ty hovoríš: ‚Kto zachová moje slovo, neokúsi smrť naveky.‘ Si azda väčší ako náš otec Abrahám, ktorý zomrel? Aj proroci pomreli. Kýmže sa robíš?“

Ježiš odpovedal: „Ak sa oslavujem ja sám, moja sláva nestojí za nič. Ale oslavuje ma môj Otec, o ktorom vy hovoríte: ‚On je náš Boh,‘ a nepoznáte ho. Ale ja ho poznám. A keby som povedal: Nepoznám ho, bol by som luhár ako vy. Ale ja ho poznám a jeho slovo zachovávam. Váš otec Abrahám zaplesal, že uvidí môj deň; i videl a zaradoval sa.“

Židia mu vraveli: „Ešte nemáš ani päťdesiat rokov a videl si Abraháma?“

Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Prv ako bol Abrahám, Ja Som.“

Na to zdvihli kamene a chceli ich hádzať do neho, ale Ježiš sa skryl a vyšiel z chrámu.

3. APRÍL / Piatok po 5. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 10, 31-42

Židia zdvihli kamene a chceli Ježiša kameňovať. Ježiš im povedal: „Ukázal som vám veľa dobrých skutkov od Otca. Pre ktorý z nich ma kameňujete?!“

Židia mu odpovedali: „Nekameňujeme ťa za dobrý skutok, ale za rúhanie, preto, že hoci si človek, robíš sa Bohom.“

Ježiš im vravel: „A nie je napísané vo vašom zákone: ‚Ja som povedal: Ste bohmi?‘ Nuž ak nazval bohmi tých, ktorým bolo dané Božie slovo – a Písmo nemožno zrušiť! –, prečo vy hovoríte tomu, ktorého Otec posvätil a poslal na svet: ‚Rúhaš sa‘ za to že som povedal: Som Boží Syn?!“

Ak nekonám skutky môjho Otca, neverte mi. Ale ak ich konám, keď už nechcete veriť mne, verte tým skutkom, aby ste poznali a vedeli, že vo mne je Otec a ja v Otcovi!“ Preto ho zasa chceli chytiť, ale on sa im vymkol z rúk.

Znova odišiel za Jordán, na miesto, kde Ján predtým krstil, a tam zostal.

Mnohí prichádzali za ním a hovorili si: „Ján síce neurobil nijaké znamenie, ale všetko, čo Ján povedal o tomto, je pravda.“ A mnohí tam uverili v neho.

4. APRÍL / Sobota po 5. pôstnej nedeli

Evanjelium podľa Jána – Jn 11, 45-56

Mnohí z tých Židov, čo prišli k Márii a videli, čo urobil Ježiš, uverili v neho. No niektorí z nich odišli k farizejom a rozpovedali im, čo Ježiš urobil.

Veľkňazi a farizeji zvolali veľradu a hovorili: „Čo robiť? Tento človek robí mnohé znamenia. Ak ho necháme tak, uveria v neho všetci, prídu Rimania a zničia nám i toto miesto i národ.“

Ale jeden z nich, Kajfáš, ktorý bol veľkňazom toho roka, im povedal: „Vy neviete nič. Neuvedomujete si, že je pre vás lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud, a nezahynie celý národ.“

Toto však nepovedal sám od seba, ale ako veľkňaz toho roka prorokoval, že Ježiš má zomrieť za národ, a nielen za národ, ale aj preto, aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti. A od toho dňa boli rozhodnutí, že ho zabijú.

Preto už Ježiš nechodil verejne medzi Židmi, ale odišiel odtiaľ do kraja blízko púšte, do mesta zvaného Efraim, a tam sa zdržiaval s učeníkmi.

Blízko bola židovská Veľká noc a mnohí z toho kraja vystupovali pred Veľkou nocou do Jeruzalema, aby sa očistili. Hľadali aj Ježiša. A ako stáli v chráme, navzájom si vraveli: „Čo myslíte? Príde na sviatky?“

6. APRÍL / Pondelok Veľkého týždňa

Evanjelium podľa Jána – Jn 12, 1-11

Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. Pripravili mu tam hostinu. Marta obsluhovala a Lazár bol jedným z tých, čo s ním stolovali.

Mária vzala libru pravého vzácneho nardového oleja, pomazala ním Ježišove nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi; a dom sa naplnil vôňou oleja.

Tu jeden z jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, ktorý ho mal zradiť, povedal: „Prečo nepredali tento olej za tristo denárov a nerozdali ich chudobným?“ Lenže to nepovedal preto, že mu šlo o chudobných, ale že bol zlodej. Mal mešec a nosil to, čo doň vkladali.

Ježiš povedal: „Nechaj ju, nech to zachová na deň môjho pohrebu! Veď chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa nemáte vždy.“

Veľké množstvo Židov sa dozvedelo, že je tam, a prišli nielen kvôli Ježišovi, ale aby videli aj Lazára, ktorého vzkriesil z mŕtvych. A veľkňazi sa rozhodli, že zabijú aj Lazára, lebo preň mnohí Židia odchádzali a uverili v Ježiša.

7. APRÍL / Utorok Veľkého týždňa

Evanjelium podľa Jána – Jn 13, 21-33. 36-38

Keď Ježiš sedel za stolom so svojimi učeníkmi, zachvel sa v duchu a vyhlásil: „Veru, veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí.“

Učeníci sa pozerali jeden na druhého v rozpakoch, o kom to hovorí.

Jeden z jeho učeníkov, ten, ktorého Ježiš miloval, bol celkom pri Ježišovej hrudi. Jemu dal Šimon Peter znak, aby sa opýtal: „Kto je to, o kom hovorí?“ On sa naklonil k Ježišovej hrudi a spýtal sa: „Pane, kto je to?“

Ježiš odpovedal: „Ten, komu podám namočenú smidku.“ Namočil smidku chleba a dal ju Judášovi, synovi Šimona Iškariotského. A hneď po tejto smidke vošiel do neho satan.

Ježiš mu povedal: „Čo chceš urobiť, urob čo najskôr.“ Ale nik zo stolujúcich nerozumel, prečo mu to povedal. Judáš mal mešec, preto si niektorí mysleli, že mu Ježiš povedal: „Nakúp, čo budeme potrebovať na sviatky,“ alebo aby dal niečo chudobným. On vzal smidku a hneď vyšiel von. A bola noc.

Keď vyšiel, Ježiš povedal: „Teraz je Syn človeka oslávený a v ňom je oslávený Boh. A keď je Boh oslávený v ňom, aj Boh jeho v sebe oslávi, a čoskoro ho oslávi. Deti moje, ešte chvíľku som s vami. Budete ma hľadať, ale ako som povedal Židom, aj vám teraz hovorím: Kam ja idem, tam vy prísť nemôžete.“

Šimon Peter sa ho opýtal: „Pane, kam ideš?“

Ježiš odvetil: „Kam ja idem, tam teraz za mnou ísť nemôžeš, no pôjdeš za mnou neskôr.“

Peter mu vrazil: „Pane, prečo nemôžem ísť za tebou teraz? Aj život položím za teba.“

Ježiš odpovedal: „Aj život položíš za mňa? Veru, veru, hovorím ti: Nezaspieva kohút, kým ma tri razy nezaprieš.“

8. APRÍL / Streda Veľkého týždňa

Evanjelium podľa Matúša – Mt 26, 14-25

Jeden z Dvanástich – volal sa Judáš Iškariotský – odišiel k veľkňazom a vyzvedal sa: „Čo mi dáte a ja vám ho vydám?“ Oni mu určili tridsať strieborných. A od tej chvíle hľadal príležitosť vydať ho.

V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov prišli k Ježišovi učeníci a pýtali sa ho: „Kde ti máme pripraviť veľkonočnú večeru?“

On povedal: „Chodte do mesta k istému človekovi a povedzte mu: Učiteľ odkazuje: Môj čas je blízko, u teba budem jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka.“ Učeníci urobili, ako im Ježiš rozkázal, a pripravili veľkonočného baránka.

Keď sa zvečerilo, zasadol s Dvanástimi za stôl. A keď jedli, povedal: „Veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí.“

Veľmi osmutneli a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: „Som to ja, Pane?“

On odpovedal: „Kto so mnou namáča ruku v mise, ten ma zradí. Syn človeka síce ide, ako je o ňom napísané, ale beda človekovi, ktorý zradza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.“

Aj jeho zradca Judáš sa opýtal: „Som to azda ja, Rabbi?“

Odpovedal mu: „Sám si to povedal.“

9. APRÍL / Štvrtok Veľkého týždňa – Zelený štvrtok

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 4, 16-21

Ježiš prišiel do Nazareta, kde vyrástol. Podľa svojho zvyku vošiel v sobotu do synagógy a vstal, aby čítal. Podali mu knihu proroka Izaiáša. Keď knihu rozvinul, našiel miesto, kde bolo napísané: „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.“

Potom knihu zvinul, vrátil ju sluhovi a sadol si. Oči všetkých v synagóge sa upreli na neho. A on im začal hovoriť: „Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli.“

10. APRÍL / Veľký piatok – Slávenie utrpenia a smrti Pána

Evanjelium podľa Jána – Jn 18, 1 – 19, 42

Ježiš vyšiel so svojimi učeníkmi za potok Cedron. Tam bola záhrada. Vošiel do nej on i jeho učeníci. O tom mieste však vedel aj jeho zradca Judáš, lebo Ježiš sa tam často schádzal so svojimi učeníkmi. Judáš vzal kohortu a sluhov od veľkňazov a farizejov a prišiel ta s lampášmi, fakľami a zbraňami. Ale Ježiš, keďže vedel všetko, čo malo naňho prísť, popodíšiel a opýtal sa ich: „Koho hľadáte?“

Odpovedali mu: „Ježiša Nazaretského.“

Povedal im: „Ja som.“ Bol s nimi aj zradca Judáš.

Ako im povedal: „Ja som,“ cúvli a popadali na zem. Znova sa ich teda opýtal: „Koho hľadáte?“

Oni povedali: „Ježiša Nazaretského.“

Ježiš odvetil: „Povedal som vám: Ja som. Keď teda mňa hľadáte, týchto nechajte odísť!“ Tak sa malo splniť slovo, ktoré povedal: „Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jedného.“

Šimon Peter mal meč. Vytasil ho, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odťal mu pravé ucho. Sluha sa volal Malchus. Ale Ježiš Petrovi povedal: „Schovaj meč do pošvy! Azda nemám piť kalich, ktorý mi dal Otec?!“

Kohorta, veliteľ a židovskí sluhovia Ježiša chytili, zviazali ho a priviedli najprv k Annášovi; bol totiž testóm Kajfáša, ktorý bol veľkňazom toho roka. A bol to Kajfáš, čo poradil Židom: „Je lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud.“

Za Ježišom šiel Šimon Peter a iný učeník. Ten učeník sa poznal s veľkňazom a vošiel s Ježišom do veľkňazovho dvora, Peter však ostal vonku pri dverách. Potom ten druhý učeník, čo sa poznal s veľkňazom, vyšiel, prehovoril s vrátničkou a voviedol ta Petra. Tu vrátnička povedala Petrovi: „Nie si aj ty z učeníkov toho človeka?“

On vravel: „Nie som.“

Stáli tam sluhovia a strážnici, ktorí si rozložili oheň, lebo bolo chladno, a zohrievali sa. S nimi stál aj Peter a zohrieval sa.

Veľkňaz sa vypytoval Ježiša na jeho učeníkov a na jeho učenie. Ježiš mu odpovedal: „Ja som verejne hovoril svetu. Vždy som učil v synagóge a v chráme, kde sa schádzajú všetci Židia, a nič som nehovoril tajne. Prečo sa pýtaš mňa? Opýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som im hovoril! Oni vedia, čo som hovoril.“

Ako to povedal, jeden zo sluhov, čo tam stál, udrel Ježiša po tvári a povedal: „Tak odpovedáš veľkňazovi?“

Ježiš mu odvetil: „Ak som zle povedal, dokáž, čo bolo zlé, ale ak dobre, prečo ma biješ?!“ A tak ho Annáš zviazaného poslal k veľkňazovi Kajfášovi.

Šimon Peter tam stál a zohrieval sa. I pýtali sa ho: „Nie si aj ty z jeho učeníkov?“

On zaprel: „Nie som.“

Jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, vravel: „A nevidel som ťa s ním v záhrade?!“ Peter znova zaprel a vtom zaspieval kohút.

Od Kajfáša viedli Ježiša do vládnej budovy. Bolo už ráno. Ale oni do vládnej budovy nevošli, aby sa nepoškvrnili a mohli jesť veľkonočného baránka. Preto vyšiel von za nimi Pilát a opýtal sa: „Akú žalobu podávate proti tomuto človeku?“

Odpovedali mu: „Keby tento nebol zločinec, neboli by sme ti ho vydali.“

Pilát im povedal: „Vezmite si ho vy a súdte podľa svojho zákona!“

Židia mu odpovedali: „My nesmieme nikoho usmrtiť.“ Tak sa malo splniť Ježišovo slovo, ktorým naznačil, akou smrťou zomrie.

Pilát opäť vošiel do vládnej budovy. Predvolal si Ježiša a spýtal sa ho: „Si židovský kráľ?“

Ježiš odpovedal: „Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?“

Pilát odvetil: „Vari som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi ťa vydali. Čo si vykonal?“

Ježiš povedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiaľto.“

Pilát mu povedal: „Tak predsa si kráľ?“

Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“

Pilát mu povedal: „Čo je pravda?“

Ako to povedal, znova vyšiel k Židom a vravel im: „Ja na ňom nenachádzam nijakú vinu. Je však u vás zvykom, že vám na Veľkú noc prepúšťam jedného väzňa. Chcete teda, aby som vám prepustil židovského kráľa?“

Oni znova kričali: „Toho nie, ale Barabáša!“ A Barabáš bol zbojník.

Vtedy Pilát Ježiša vzal a dal ho zbičovať. Vojaci uplietli z trnia korunu, položili mu ju na hlavu a odeli ho do purpurového plášťa. Prichádzali k nemu a hovorili: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ A bili ho po tvári.

Pilát znova vyšiel a povedal im: „Pozrite, privádzam vám ho von, aby ste vedeli, že na ňom nijakú vinu nenachádzam.“

Ježiš vyšiel von s trňovou korunou a v purpurovom plášti. Pilát im povedal: „Hľa, človek!“

Len čo ho zazreli veľkňazi a ich sluhovia, kričali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“

Pilát im povedal: „Vezmite si ho a ukrižujte. Ja na ňom nenachádzam vinu.“

Židia mu odpovedali: „My máme zákon a podľa zákona musí umrieť, lebo sa vydával za Božieho Syna.“

Keď to Pilát počul, ešte väčšmi sa naľakal. Znova vošiel do vládnej budovy a spýtal sa Ježiša: „Odkiaľ si?“ Ale Ježiš mu neodpovedal. Pilát sa ho spýtal: „So mnou sa nechceš rozprávať?! Nevieš, že mám moc prepustiť ťa a moc ukrižovať ťa?“

Ježiš odpovedal: „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti to nebolo dané zhora. Preto má väčší hriech ten, čo ma vydal tebe.“

Od tej chvíle sa Pilát usiloval prepustiť ho. Ale Židia kričali: „Ak ho prepustiš, nie si priateľom cisára. Každý, kto sa vydáva za kráľa, stavia sa proti cisárovi.“

Keď Pilát počul tieto slová, vyviedol Ježiša von a sadol si na súdnu stolicu na mieste zvanom Lithostrotus, po hebrejsky Gabbatha. Bol Prípravný deň pred Veľkou nocou, okolo poludnia. Tu povedal Židom: „Hľa, váš kráľ!“

Ale oni kričali: „Preč s ním! Preč s ním! Ukrižuj ho!“

Pilát im povedal: „Vášho kráľa mám ukrižovať?!“

Veľkňazi odpovedali: „Nemáme kráľa, iba cisára!“ Tak im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša.

Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch, z jednej i druhej strany, Ježiša v prostriedku. Pilát vyhotovil aj nápis a pripevnil ho na kríž. Bolo tam napísané: „Ježiš Nazaretský, židovský kráľ.“ Tento nápis čítalo mnoho Židov, lebo miesto, kde Ježiša ukrižovali, bolo blízko mesta; a bol napísaný po hebrejsky, latinsky a grécky.

Židovskí veľkňazi povedali Pilátovi: „Nepíš: Židovský kráľ, ale: On povedal: ‚Som židovský kráľ.‘“

Pilát odpovedal: „Čo som napísal, to som napísal.“

Keď vojaci Ježiša ukrižovali, vzali jeho šaty a rozdelili ich na štyri časti, pre každého vojaka jednu. Vzali aj spodný odev. Ale tento odev bol nezošívajúci, odhora v celku utkaný. Preto si medzi sebou povedali: „Netrhajme ho, ale losujme oň, či bude!“ Aby sa splnilo Písmo: „Rozdelili si moje šaty a o môj odev hodili los.“ A vojaci to tak urobili.

Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“

Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.

Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Žízňim.“

Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha.

Keďže bol Prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby ukrižovaným polámali nohy a sňali ich, aby nezostali telá na kríži cez sobotu, lebo v tú sobotu bol veľký sviatok. Prišli teda vojaci a polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda. A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili. Toto sa stalo, aby sa splnilo Písmo: „Kosť mu nebude zlomená.“ A na inom mieste Písmo hovorí: „Uvidia, koho prebodli.“

Potom Jozef z Arimatey, ktorý bol Ježišovým učeníkom, ale tajným, lebo sa bál Židov, poprosil Piláta, aby mu dovolil sňať Ježišovo telo. A Pilát dovolil. Išiel teda a sňal jeho telo.

Prišiel aj Nikodém, ten, čo bol kedysi u neho v noci. Priniesol asi sto libier zmesi myrhy s aloou. Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna s voňavými olejmi, ako je u Židov zvykom pochovávať. V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša, lebo bol židovský Prípravný deň a hrob bol blízko.